

ת"פ 52534/01/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד מחמד דגאמין (עציר)-ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 52534-01-21 מדינת ישראל נ' דגאמין(עציר)
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין: מדינת ישראל-תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד רמה קלימי
נגד
מחמד דגאמין (עציר)-ויעוד חזותי
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא נסאר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

התפרצות לבית מגורים במטרה לבצע עבירה - לפי סעיף 406ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק");

גניבה - 2 עבירות לפי סעיף 384 לחוק;

ניסיון תקיפה - לפי סעיף 379 + 25 לחוק;

הסגת גבול - לפי סעיף 447(א) לחוק.

כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 24.1.21 בבוקר, הסיג הנאשם גבול בכך שנכנס לחדר במתחם מגורי עובדים במושב פעמי תש"ז (להלן: "המקום") בו מתגוררת המתלוננת, לאחר ששבר את מנעול הדלת וזאת בכוונה לגנוב.

במעמד זה, נגב הנאשם מהחדר מכשיר טלפון נייד וכן מטבעות כסף בסכום של 300 ₪.

בהמשך לכך, התפרץ הנאשם לחדר סמוך בו מתגורר המתלונן, בכך שפתח את חלון החדר שהיה סגור ונכנס דרכו
עמוד 1

אל החדר וזאת בכוונה לגנוב.

במעמד זה, גנב הנאשם מהחדר מכשיר טלפון נייד וכן סכום כסף אשר אינו ידוע במדויק.

בהמשך לכך, הגיע למקום אדם (להלן: "תומר") לצורך תיקון חשמל והבחין בנאשם בתוך חדרו של המתלונן. תומר שאל את הנאשם לפשר מעשיו ובתגובה, ניסה הנאשם לתקוף אותו בכך שהשליך לעברו סכין אשר לא פגעה בו.

במועד זה היה הנאשם תושב זר אשר שהה בשטחי מדינה ישראל ללא היתר כדין.

3. ביום **5.5.21** הנאשם כפר בחלק מעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות ליום **15.6.21**.

ביום **15.6.21** הודיעה המאשימה כי חלק מעדיה לא התייצבו והדיון נדחה לבקשתה לתאריך **6.7.21**.

ביום **6.7.21**, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, כתב האישום תוקן והוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי. כמו כן ובמסגרת ההסכמות הדיוניות, נשמעה במועד זה עדותו של תומר לעונש. ב"כ הנאשם ביקש להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר לעונש והמשך הדיון נדחה לקבלת תסקיר.

4. בתסקיר מיום **14.9.21** נסקרו קורותיו של הנאשם. בין היתר צוין, כי הנאשם נשוי ואב לפעוט בגיל חודשיים. טרם מעצרו עבד באופן עצמאי בתחום הבניין, אשר נפגעה מאז פרוץ מגפת הקורונה. הנאשם היה משולב במסגרת חינוכית חמש שנים בלבד, לאחריו נאלץ לסייע בכלכלת המשפחה. הנאשם מסר, כי בעבר נעצר בגין עבודה ללא אשרה חוקית וכן מסר, כי נכנס מספר פעמים לישראל ללא אשרת עבודה בתוקף וזאת לאור מחסור בתעסוקה בשטחי הרשות הפלסטינית.

באשר לעבירה הנוכחית נמסר, כי הנאשם מודה חלקית בביצועו, תוך שהכחיש את ניסיון התקיפה. לדבריו, הגיע אל המקום במטרת חיפוש עבודה וכאשר ראה שהמקום ריק מאדם נכנס; שלל תכנון מקדים של מעשי העבירות, ומסר כי במקריות על בדעתו להיכנס למתחם מגורי העבודה, בו עשוי להימצא כסף מזומן. מסר כי חש פחד בעת ביצוע העבירה מחשש להיתפס, תיאר כי אדם שהגיע למקום הבחין בו, הוא ניסה לברוח מהמקום ולאחר מכן נתפס. הנאשם מסר, כי זו הפעם הראשונה בחייו שביצע גניבה ויחס את מעשיו לעובדה כי הוא היה מחוסר עבודה באותה העת.

בהערכת הסיכוי לשיקום, שירות המבחן התרשם מהתנהלות הנאשם, מהקשר שלו למשפחתו, כעוגן לתחושת משמעות והערכה עצמית, העשויים לסייע לו להישמר ממצבי סיכון עתידיים. שירות המבחן התרשם גם מהתגייסות הנאשם לסייע בכלכלת משפחתו מגיל צעיר, מהקושי בחוויית המעצר ומההכרה בפגיעה בנפגעי העבירה והבעת החרטה.

בהערכת גורמי הסיכון לעבריינות מלקח בחשבון, כי מדובר במי שנהג מגיל צעיר לעבור על החוק בכך שנכנס לישראל דרך קבע ללא אשרה, לצרכי פרנסה ועל רקע קשיים כלכליים. ההתרשמות היא, כי מצב זה עלול להוביל

למתן לגיטימציה עצמית למימוש צרכים ורצונות בדרך של עבירה על החוק. כן נלקחה בחשבון העובדה, כי במקרה זה התנהגות הנאשם פגעה בפרטים קונקרטיים, דבר אותו הנאשם מתקשה לראות.

ההערכה היא כי לנאשם כוחות פנימיים שאינם בשלים וחזקים באופן מספק.

בשקלול כל הגורמים, שירות המבחן התרשם כי קיימת מידה של סיכון להישנות של התנהגות עוברת חוק מצד הנאשם.

לאור כל האמור, ומאחר שאין לנאשם זכאות לקבלת מענים סוציאליים במסגרת שירות המבחן בהיותו תושב זר, ההמלצה היא כי יש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית הרתעתית.

עדויות וראיות לעונש:

5. במסגרת ראיות לעונש, העיד ע"ת 1, מר תומר עמרני, בעל המשק במושב. לדבריו, הגיע אל המקום בשעת בוקר לביצוע תיקון, ראה את הנאשם באחד החדרים והנאשם זרק עליו את הסכין. העד תיאר החוויה הייתה עבורו מפחידה, מסר כי מדובר במקום מבודד וכי מאז המקרה הוא שם הגנות, נמנע מללכת למקום לבד וכן שכר שומר לשמירה על רכושם של הפועלים - 30-40 במספר. מסר, כי גם העובדים מפחדים. מסר, כי עלות שכר השומר היא 250 ₪ ליום. נמסר גם על הנזק שנגרם לדלתות. כן השיב לשאלת ב"כ הנאשם שבעת שהנאשם זרק לעברו את הסכין הוא עמד כ-3 מטרים ממנו וכי הסכין לא פגעה בו כי הוא הצליח לחמוק ממנה.

6. בהתאם להסכמות הצדדים הגישה המאשימה תמונות לגבי הנזקים, הרכוש שנגנב והוחזר והסכין [סומן ת/1]; דיסק שכולל סרטון מצלמות הגוף וסרטון שהעביר המתלונן לגבי הנזק [סומן ת/2]; דוח מז"פ לעניין הזירה והנזקים בה [ת/3]; גיליון רישום פלילי [ת/4].

טענות הצדדים לעונש:

7. **ב"כ המאשימה** עמדה על הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מהעבירה, בהם הקניין הפרטי של המתלוננים ופרטיותם. הודגש, כי בהתפרצות לבית מגורים טמון גם סיכון אינהרנטי להסלמה לאלימות. נטען, כי מדובר בעבירות שהן קלות לביצוע וקשות ללכידה. עוד נטען, כי מעבר לנזק הכלכלי המתבטא ברכוש שנגנב, נגרם נזק כלכלי משמעותי לבעל המשק בדמות הוצאות כספיות למימון אמצעי מיגון שונים.

נטען, כי במקרה זה עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית.

יש להעיר, כי בעמ' 3 במסמך הטיעונים לעונש שהוגש על ידי המאשימה, בסיפא הפסקה השלישית, צוינו עובדות אשר בבירור אינן קשורות לתיק זה. בית המשפט מבהיר, כי התעלם מעובדות שגויות אלה ולא לקח אותן בחשבון שיקוליו.

עוד נטען, כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום כשהוא שוהה בישראל שלא כחוק. בכך פגע הנאשם בזכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, פגיעה שהיא מוגברת כשמדובר במי שמטרת כניסתם לישראל היא ביצוע עבירות.

8. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין:

א. רע"פ 3058/18 **רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.18) - בית המשפט העליון דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת התפרצות אחת לבית מגורים, גניבה ושביל"ר. אושר מתחם של 12-24 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם, נעדר עבר פלילי אשר עבר הליך טיפולי ושירות המבחן המליץ בעניינו על ביטול הרשעה, 14 חודשי מאסר.

ב. רע"פ 8399/15 **קדוש נ' מדינת ישראל** - אושר מתחם שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות התפרצות, גניבה, והיזק לרכוש במזיד. הנאשם נעדר עבר פלילי נדון לעונש בן 12 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ג. עפ"ג 18358-02-18 **גניים נ' מדינת ישראל** (3.10.18) - דחה בית המשפט את ערעורם של מי שהורשעו בעבירות התפרצות לבית מגורים, גניבה וניסון גניבת רכב. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם בשל תסקיר עונש מאסר בן 14 חודשים מאסר בפועל ועל נאשם 2, שתסקיר בעניינו כלל המלצות שיקומיות, 10 חודשי מאסר בפועל.

ד. עפ"ג 27076-08-15 **ראובן נ' מדינת ישראל** - נאשם אשר הורשע בעבירת התפרצות אחת לדירה נדון לעונש של 18 חודשי מאסר. בית המשפט אישר מתחם של 12-24 חודשי מאסר.

ה. בת"פ (שלום ב"ש) 13440-09-17 **מדינת ישראל נ' אבו כף** - הורשע נאשם בעבירה של התפרצות לדירה וגניבה. נאשם בן 21 ללא הרשעות קודמות, קבע בית המשפט מתחם עונש של 16-30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

ו. בת"פ (שלום ב"ש) 11734-05-19 **מ"י נ' אריה אוחנה** (16.6.20) - נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של התפרצות לדירה בצהריי היום, חיטט בחדר השינה של המתלונן וכאשר נתפס התעמת עם המתלונן. נקבע מתחם של 11-22 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת"פ (שלום אילת) 16414-03-20 **מ"י נ' ביטון** - מדובר בנאשם אשר הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה והסגת גבול. הנאשם פרץ לכספת בבית המתלונן, גנבה מצלמה, מסרטה וסך של ₪ 600. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין 14-30 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל (ללא הפעלת מאסרים מותנים).

בשים לב לנסיבות העבירה, עותרת המאשימה לעונש הולם של 16-30 חודשי מאסר.

9. בקביעת העונש בתוך המתחם נטען, כי יש לזקוף לזכות הנאשם באופן חלקי את הודאתו, שנעשתה רק בפתח דיון ההוכחות ולאחר שהעדים הוזמנו והתייצבו בבית המשפט.

לחובת הנאשם נטען, כי תסקיר שירות המבחן אינו חיובי ומצביע על מסוכנות לביצוע עבירות בעתיד.

נטען, כי לנאשם עבר פלילי קודם הכולל עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

מכל האמור, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם, ולהשית עליו גם עונש של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

10. **ב"כ הנאשם** טען, כי יש לזקוף לזכות הנאשם באופן מלא את הודאתו ולקחת בחשבון, כי אף שההודאה נמסרה בפתח דיון ההוכחות, היא כללה תיקון של כתב האישום.

ב"כ הנאשם טען, כי האסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה מתארות מקרים חמורים יותר. כך, בת"פ 11734-05-19 הנאשם גנב תכשיטים וכן התעמת עם בעל הבית. במקרה זה, לא היה מגע של ממש עם המתלונן והוא הורשע בניסיון תקיפה בלבד. באותו מקרה הוטלו על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, 14 חודשי מאסר בפועל. על כן, הדוגמא עליה הסתמכה המאשימה אינה מצדיקה את המתחם לו טענה.

כן נטען, שאין להחמיר עם הנאשם רק בשל היותו שווה בלתי חוקי.

בנסיבות אלה נטען, כי מתחם העונש ההולם צריך להיות 10-24 חודשים ובתוך המתחם יש למקם את עונשו בשליש התחתון.

לעניין זה הפנה ב"כ הנאשם לנסיבותיו הקשות של הנאשם.

11. **הנאשם** עצמו מסר לבית המשפט כי הוא טעה, מסר כי יש לו ילדים והוא מבקש לצאת כדי לעזור להם.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

12. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

13. אין צורך להכביר במלים על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשה הנאשם. עבירות הרכוש, המפרות את קדושת ביתם של קורבנות העבירה, תוך נטילת חפצים אישיים מן הבית הפכו זה מכבר ל "מכת מדינה".

לעניין זה יפים הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 244/10 **מיוור נ' מדינת ישראל** (25.1.10):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם..."

14. בבחינת ה**נסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים: מדובר בעבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם לבדו, ללא תחכום או התארגנות קודמת. שווי הרכוש אותו גנב הנאשם (ושהוחזר) אינו גבוה, אך במקום נגרם נזק ישיר ומוחשי, כמשתקף בתמונות שהוגשו. מעבר לנזק הכלכלי, בית המשפט לוקח בחשבון את הנזק הנפשי שנגרם לקורבנות העבירה, שחוו פלישה לביתם ולמגוריהם. הפגיעה הרגשית בקורבנות עבירות רכוש, בפרט בבית מגוריהם, אינה טעונה הוכחה. אך במקרה זה היא השתקפה בעדותו של תומר. לעניין זה אבחין בין הפגיעה שנגרמה לתומר, כבעל המקום, האחראי על הפועלים השכירים ומי שמחוייב לספק להם הגנה, תנאי מחייה מכובדים ולשמור על שלומם ועל רכושם. במובן זה, הפגיעה בתומר משמעותית. לתומר, כבעל המקום, נגרמו בנוסף גם נזקים כלכליים עקיפים, כפי שהעיד. אשר למתלוננים, הדיירים עצמם, בית המשפט לוקח בחשבון, כי מדובר בקורבנות עבירה גם הם מוחלשים, זרים השוהים בישראל לצרכי פרנסה, מן הסתם בעלי רקע כלכלי דומה לזה של הנאשם עצמו. הפגיעה בקורבנות אלה וברכושם הבסיסי גדולה מן הפגיעה במי שיכולים להסתייע בגורמי תמיכה ובעלי עורף חזק ומיטיב. בנוסף, בית המשפט לוקח בחשבון, כי במקרה זה פוטנציאל ההסלמה הטמון בעבירות הרכוש לבתי מגורים התממש במידה מסויימת, שכן הנאשם הופתע במעשיו על ידי תומר, ואף הודה בכך שהשליך סכין לעברו בניסיון להימלט מן המקום.

אשר לעבירת הכניסה לישראל, מצאתי כי יש לדחות הן את טיעון המאשימה והן את טיעון ב"כ הנאשם: לא ניתן לקבוע כעמדת המאשימה כי מדובר במי שנכנס לישראל במטרה לבצע עבירה. טיעון זה חורג מעובדות כתב האישום המתוקן, אינו בגדר ההסכמות הדיוניות ומן היה שלא לטעון את הדבר. מאידך גיסא, לא ניתן לטעון כי ההרשעה בעבירה לפי חוק הכניסה לישראל אינה מביאה להחמרה בעונש: במקרה זה הצדדים טענו למתחם עונש אחד. על כן, בקביעת מתחם הענישה בית המשפט מחוייב לשקלל את מכלול נסיבות האירוע והעבירות בהן הנאשם הורשע. לעניין זה בית המשפט לוקח בחשבון כי נעברה עבירה נוספת, **ולא** בנסיבות המקלות שנקבעו **בהלכת אלהרש** הקובעות את מתחם העונש בעניינו של מי שנכנס לישראל לצרכי פרנסה **בלבד** ולא ביצע עבירות נוספות.

מדיניות הענישה הנוהגת:

15. עיינתי באסמכתאות אותן הגישה ב"כ המאשימה. ספק אם האסמכתאות שהוגשו תואמות את המתחם לו טענה המאשימה. ב"כ הנאשם לא הגיש פסיקה מטעמו, אלא ביקש לאבחן אחד מהמקרים (ת"פ 11734-05-19)

אשר הציגה המאשימה ולהקיש מהם לקולא.

ראו להלן גם את האסמכתאות הבאות מהן ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת:

א. רע"פ 689/20 **גבאי נ' מדינת ישראל** (28.1.2020), בו הוטלו על נאשם 12 חודשי מאסר בפועל בגין פריצה לדירה שבוצעה בדרך של שבירת סורגי חלון, כניסה לדירה וגניבה של תכשיטים בשווי 6,000 ₪. בית המשפט העליון ציין כי העונש אינו מחמיר.

ב. רע"פ 916/17 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (18.4.2017), בו הורשע נאשם בעל עבר פלילי מכביד בעבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבה ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הופעל מאסר על תנאי בן 10 חודשים במצטבר. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ג. ת"פ 39297-02-18 **מדינת ישראל נ' ערגי** (27.6.2018), בו נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של התפרצות לדירת מגורים, גניבה, החזקת כלי פריצה והחזקת סם שלא לצריכה עצמית 16 חודשי מאסר בפועל ובנוסף הופעלו מאסרים מותנים.

ד. ת"פ 58372-12-15 **מדינת ישראל נ' קדוש** (6.6.2016) נדון נאשם בגין ביצוע עבירות של ניסיון התפרצות לבית מגורים, שעניינה פתיחת דלת בית מגורים באמצעות מפתח אותו השיג קודם לכן והימלטות מהדירה מיד לאחר מכן משהבחין במתלונן היושב על ספת הסלון ל-11 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס. מתחם העונש ההולם הועמד שם בטווח שבין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 22 חודשי מאסר בפועל.

ה. ת"פ 21342-06-15 **מדינת ישראל נ' איתן אדרי** (8.5.2016), נדון נאשם בגין ביצוע התפרצות אחת לבית מגורים וגניבה, שעניינה התפרצות בשעת ערב מבעד לחלון דירת מגורים וגניבת מחשב נייד, ל-11 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן, תוך שמתחם העונש הועמד בטווח שבין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 22 חודשי מאסר בפועל.

במכלול הנסיבות המפורטות לעיל ובשים לב לפסיקה הנוהגת יש לקבוע מתחם ענישה של 12-24 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

מדובר בנאשם בן 28, נשוי ואב לילד פעוט.

הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו.

עמוד 7

לזכות הנאשם ייזקף אך באופן חלקי החיסכון בזמן השיפוט, שכן התקיימו בעניינו מספר דיונים, לרבות זימון עדים והתייצבותם למשפט. בית המשפט הקצה זמן שיפוטי לשמיעת ראיות בתיק אשר לא נוצל למטרת קידום תיקים אחרים בשל הצגת ההסדר בפתח הדיון. אכן, כתב האישום תוקן במסגרת ההדר אך מדובר בתיקון לא משמעותי, ולא במצב שבו במסגרת תיקון כתב האישום התקבלו טענות הנאשם כפי שנמסרו בישיבת המענה.

לחובת הנאשם עבר פלילי בהרשעה אחת בעבירת חוק הכניסה לישראל. אין לחובתו הרשעות בעבירות רכוש נוספות.

כן הבאתי בחשבון נסיבות חייו של הנאשם, מצבו הכלכלי כבר מגיל צעיר והנזק שייגרם למשפחתו עקב מאסרו בשל כך. לקחתי בחשבון גם את תקופת מעצרו של הנאשם ואת היותו נעדר עורף ותמיכה בתחומי ישראל.

במכלול נסיבות העניין, יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו העליון של השליש התחתון של המתחם.

סוף דבר:

17. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **15** חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.
- ד. פיצוי למתלוננים בסך כולל של 6,000 ₪, בחלוקה כדלקמן:

ע"ת 1: 5,000 ₪

ע"ת 3: 500 ₪

ע"ת 4: 500 ₪

הפיצוי ישולם ב-12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.22.

המאשימה תעביר פרטי ניזוק לכל המאוחר עד ליום 1.12.2021. **המזכירות תעקוב.**

מוצגים מוחזרים למשמורת המאשימה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ב, 21 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.

עמוד 8

